

■ HODINKA BĚHÁNÍ V PARKU DENNĚ A 94LETÁ DŮCHODKYNĚ TRHÁ REKORDY!

Rosario Iglesiasová se dožije 98 let. Na tom by nic zázračného nebylo, kdyby se ve svých 80 letech nestala atletkou. Následujících 17 let vyhrává jeden závod za druhým a přední světové televize o ní točí dokumenty!

Něco tak zábavného jsem nikdy v životě nedělala a bylo mi jasné, že se závodním běháním až do smrti nepřestanu, vzpomínala o pár let později Rosario. Jenže kde vzít trenéra? Peněz nemá nazbyt, a tak si vystačí se svým vnukem **Conradem Peraltou** (*1958). Bývalý amatérský fotbalista a v současné době taxikář s babičkou pobíhá po parku a učí ji správně dýchat. Rosario fandí také dvě dcery, 15 vnoučat, 30 pravnoučat a 5 praprnoučat! Kdyby si chtěla s nimi někým vyrazit, musí si objednat celý autobus. „*Trénuji jen tady u nás v parcíku, ale nemám si na co stěžovat,*

Zirá i prezident

Japonsko, Jihoafrická republika, Anglie, Austrálie, Kanada, Portoriko a spousta dalších států. Téměř devadesátiletá dáma, která si za celý život udělá jen tři výlety mimo Mexico City, najednou cestuje po seniorských šampionátech celého světa. Pokud excelovala mezi osmdesátníky, v kategorii 90 plus už nemá srovnatelnou konkurenci. Roku 2001 jí za reprezentaci země děkuje i prezident Vicente Fox a zaručuje jí podporu v podobě 4000 pesos měsíčně (v přepočtu 2675 korun). Přidá se i několik menších mexických spon-

Nejlepší věk na závodění? 90 let!

■ Rosario Iglesiasová zazářila na místních závodech, stejně jako když má nést olympijskou pochodň. Studí ji ruce, tak šampionát běhá v rukavičkách.

Poslední lednový pátek letošního roku se Mexiko obléká do černé barvy. Titulní stránky místních novin totiž plní smutná zvěst: milovaná **Rosario Iglesiasová** (1910–2009) zemřela! Pokud vám to jméno nic neříká, věřte, že v rodném Mexiku ji podporoval i bývalý prezident **Vicente Fox** (*1942). Jak se může z 80leté babičky z ničeho nic stát přední světová atletka? EPOCHA vám to objasní.

Na noviny je jí škoda

Rosario se narodí v Mexico City a kromě pár let školy roznáší celá desetiletí noviny. Na fyziku si rozhodně stěžovat nemůže. Píše se rok 1991 a čiperná babička uběhne každý den s balíkem novin 11 kilometrů. Tu se dá do řeči, tam posedí na kavičce a zase utká dál. „*Vás je na noviny škoda! Měla byste se dát na atletiku, vážně,*“ hučí do ní jeden z pravidelných zákazníků. Rosario nejdrív nad podobnými nápady mávne rukou. Nakonec se jí to ale v hlavě přece jen rozleží a o pár měsíců později se přihlásí na seniorský závod v mexickém městečku Jalapa.

Fandí i 30 pravnoučat

Své i o deset let mladší konkurenty nechá desítky metrů za zády. „*Uplně mě to pohltilo,*

bohatě to stačí,“ říká novinářům s úsměvem po dalším vyhraném závodě a skromně klopi zrak před kamerou.

NA POKLIDNÝ DŮCHOD ZAPOMĚŤTE!

■ 78letá **Keikó Wakabajshiová** pochází z Japonska a v současné době se žije jako **trenérka italských speciálních jednotek**. Vyniká totiž v **bojových uměních** a se svými pouhými 151 centimetry pošle k zemi nejednoho „mazáka“. Vojáci si jí i přes její přisnost oblíbili a mezi sebou jí neřeknou jinak než „**Samurajská babička**“.

■ Loni zdolává dnes již 77letý **Min Bahádur Šerčan** z Nepálu nejvyšší horu světa **Mount Everest** (8848 m n. m.). Bývalý voják a nadšený sportovec tak překona téměř dva roky starý věkový rekord 71letého Japonce **Kacusukeho Janagisawy**.

zorů. Částku ale spolknou další nutné výdaje a nevystačí ani na nové kvalitní tenisky. Ty si Rosario až do smrti kupuje ze svého. Pro běhání obětuje ráda cokoli!

Nikdy není pozdě!

Nejjistěji se babička cítí na středních tratích – 100, 200, 400 i 800 metrů. Proslaví se zejména rekordem na 200 metrů, které uběhne již v kategorii devadesátníků za 82,29 vteřiny. Jen pro srovnání: ženský světový rekord na stejné trati, 21,34 vteřiny, vytvořil roku 1988 americká sprinterka **Florence Griffith-Joynerová** (1959–1998), která je ovšem podezřívána z dopingu. Skvělé jsou i výkony na trati 400 metrů, kterou Rosario zvládá za 3,06 minuty, a 800 metrů, které uběhne za 6 minut a 59 vteřin. Když vítální šařenku vyberou, aby roku 2004 na jednom z úseků nesla před Letními olympijskými hrami v Athénách pochodň, září štěstím. Na desetikilometrové cestě jí mávájí desetitisíce lidí! Co by vzkázala našim čtenářům? Jistě své oblíbené rčení: „*Když máte v životě opravdový cíl, žádné překážky vás nemohou zastavit. A když chcete také začít sportovat? Nikdy není pozdě! Jsem toho živým důkazem!*“ ■

Michaela Wilhelmová